

са внуку на Мортагона отъ сына му Миломира или Владимира (иначе Пресіанъ).

**§ 16. Първитѣ сѣмена на христіанството
въ Българія при Крума и при
наслѣдницитѣ му.**

Славенитѣ, подданны на Византійската имперія, были, кръстены преди нѣколко време до Трулскыя съборъ (въ 691 год.). И може да се каже, че тѣ повече са распространявали христіанската вѣра при Крума и Мортагона, между Българитѣ и Славенитѣ, които живѣяли въ сѣверната страна на Дунава; защото плѣннитѣ христіане, които българскитѣ царѣ преселявали тамъ были родомъ изъ Македонія и Тракія, които по онуй време были заселены комахай само отъ Славены, най-вече Македонія (22). Туй може да се подвърди съ по-очивѣстно доказателство. Византійскитѣ писатели казватъ, че помежду плѣннитѣ, които завелъ въ Българія Крумъ, ведно съ родителитѣ си былъ и Василій Македоняпинъ, който станжалъ по сетитѣ Императоръ (23). Багрянородный Константинъ казва ёще, че во времето на гоненіята което подигналъ върху христѣнитѣ Мортагонъ, пострадали мнозина и отъ роднинитѣ на този Императоръ. Но, какъто ё известно, отъ свидѣлства та на Арабскыя писатель Гауза и на Византійскыя Гинезія, Василій былъ славенинъ по происхождение. Думата, която представя този послѣднійтъ отъ отечественныя му езикъ — *κατὰ πόδεςζαυ*, показва го най-добрь. Защото, като человекъ отъ просты земядѣлцы, Василій обичалъ да се бори на подрѣзъ (24)

(22) Слав. дрви. Шафар. Т. II; кн. 1. стр. 294, 335.

(23) М. тог. *porphyrum Sitteri* Т. II. р. 4; 558.

(24) Гл. пакъ Шафарика споредъ бѣлж. 22; ёще — Истор. Русск. Слав. Щевырева Т. I. С. 1. 70.